

ПАСХАЛЬНЕ ПОСЛАННЯ

Митрополита Ізюмського і Куп'янського

ЄЛІСЕЯ

благочестивому духовенству,
чернецтву і мирянам,
боголюбивій пастві Ізюмської єпархії
Української Православної Церкви

ПАСХАЛЬНОЕ ПОСЛАНИЕ

Митрополита Изюмского и Купянского

ЕЛИСЕЯ

благочестивому духовенству,
монашествующим и мирянам,
боголюбивой пастве Изюмской епархии
Украинской Православной Церкви

2021

*Христос воскрес днесь, людіе,
радуїтеся і торжествуйте світло:
приїде Світ, приїде Христос,
приїде Благодать, приїде Істина,
приїде всім Жизнь и Воскресеніє.*

(Свт. Андрій Критський,
Канон Пасхи, пісня 7)

Христос Воскрес, возлюблені браття й сестри!

Милістю Божою настав наш найголовніший день — празників Празник і Торжество торжеств — Пасха Господня.

Після жаху і страждань Великої П'ятниці, після цієї найбільшої трагедії в історії людства, коли творіння зважилося повстати проти свого Творця, коли воно стало немилосердним катом самої Божественної Любові й Істини, коли заздрість, поклеп і облуда посміялися над розіп'ятим Христом, коли небо й земля стряслися від тяжкості скоєного родом людським, коли темрява спустилася на Землю, — у цю найбільш напружену мить засяяло всьому Всесвіту світло Пасхи — переходу Христа Спасителя від смерті до життя, від гробової темряви до світлості вічного дня.

Воскреслий Господь розірвав диявольські кайдани гріха і смерті, у які людство (а з ним — і вся природа) були закуті від часів падіння Адама. Настав День нашої свободи й радості! Воскресінням Христовим усе сповнилося силою вічного життя. Зрадіймо ж і звеселімося, любі, нашому спасінню!

Святий апостол Павло, провіщаючи цю благу звістку, радо запитує: «Де, смерте, твоя перемога? Де твоє, смерте, жало?» (1 Кор. 15:55). Їх більше немає! Жало смерті зломлено, пекло спустошене, а приречені душі праведників звільнені.

Воскресіння Христове є запорукою й обіцянкою воскресіння і всіх нас. Адже Пасха Господня — це не просто гарне церковне торжество та завершення тривалого подвигу Великого посту. Це не просто щасливий фінал земного шляху нашого Господа.

Великдень — це Його завіт із нами. Обіцянка, що смерть, яка так лякає кожну людину, уже не є кінцем. Великдень — це відкриття таємниці, що Божий задум про нас полягає в тому, аби ми стали Його святим народом людей безсмертних. Що одного разу цей задум буде втілений. Що наш життєвий шлях — це шлях до радості буття з Богом. Великдень — це щасливий фінал для всіх нас.

Любі мої! Господь наш Ісус Христос після Воскресіння явився Своїм учням, які, побоявшись гонінь, розбіглися. Він зібрав їх знову, зміцнив їхню віру, послав їх на проповідь Свого Воскресіння.

Спаситель і сьогодні, серед усіх наших страхів і потрясінь, як і тоді, збирає нас навколо Себе і каже: «Будьте відважні: Я переміг світ!» (Ін. 16:33)

Світ без Христа — це світ, обплетений павутинням гріха, в'язкою темрявою пристрастей, це крижаний морок самотності.

Світ із воскреслим Христом — це світ вічного світла, духовної радості, єдності в Господі спасенного людства.

Від Нього, Світла життя, приймімо й ми світло, аби світити світові, як сказав Господь: «Отак ваше світло нехай світить перед людьми, щоб вони бачили ваші добрі діла, та прославляли Отця вашого, що на небі» (Мф. 5:16).

Треба нам лише очиститися, аби сяяти, наче чисті алмази, Його сяйвом! Треба нам лише виправитися, аби не викривляти своїми зламами Його превічного світла!

Побачивши і відчувши славу Христа воскреслого, уже неможливо утримувати її в собі. У світі не знайдеться сили, здатної утримати цю славу.

Й кожного дня крізь віки ця Блага звістка пробивається через усі нашарування цивілізації, проростаючи від серця до серця, приносячи нові рясні плоди віри, надії й любові.

Образ воскреслого Спасителя неодмінно спонукає нас замислитися над тим, чи проявила себе перемога Христа в нашому особистому житті? Чи Воскрес Христос у нашій душі, і чи воскресли ми з Ним у своєму серці? Ми часто скаржимося на недосконалість навколишнього світу. Але зміни цього світу на краще не можуть відбуватися раніше, ніж ми самі спробуємо зробити його кращим, почавши із самих себе.

Блага звістка про наше спасіння полягає не в тому, щоби чудесним чином перемістити всіх нас у затишне й безпечне місце на Небесах, подалі від пекельного вогню. А в тому, щоби, покаювшись, змінившись, ми стали повноцінними громадянами Неба вже тут — на Землі, істинними братами й сестрами в Христі, новою закваскою в цьому світі, здатною його перетворити.

У давньохристиянському посланні святого мученика Юстина філософа говориться: «чим для тіла є душа, тим для світу є християни».

Кожен із нас є «живим каменем» у будівлі Церкви Христової, завдання якої — існувати в цьому світі, щоби і сам цей світ продовжував існувати.

Й всі ми покликані зайняти своє місце в мурі цієї будівлі, щоби вона, скріплена єдиною нашою вірою й божественною благодаттю, стояло міцно, непохитно.

Чого ще чекає від нас Спаситель Христос? Святий апостол Павло заповідає християнським громадам «жити спокійно, займатися своїми справами та працювати своїми руками» (1 Сол. 4:11).

Будьмо ж світлом там, де потрібне світло Христове! Будьмо добрими ліками там, де є біль і страждання, будьмо опорою там, де перебувають у страху й сум'ятті, будьмо теплом сердечним там, де вичахають від холоду відчуження заблудлі душі, де ближні наші потребують любові й розради.

Любі мої! Наш благий і чоловіколюбивий Бог, Який є «світлом понад всяке світло й радістю понад всяку радість» нескінченною милістю й невимовною добротою Своєю не знехтував нами, не забув про нас, не залишив нас! Він із нами в усі дні до кінця віку.

Нехай же дарує нам Господь у тверезості серця пройти всі терени нинішнього життя, чекаючи на зустріч Божественного Сина Його і Бога нашого Ісуса Христа. Нехай знайде Він нас не лежачими і сплячими, а постійно перебуваючими у виконанні заповідей Його. І відтак увійдемо в радість Його, де не перестає голос тих, що святкують, і насолода безмежна тих, що бачать лиця Його красу несказанну. Амінь!

Христос воскрес! Воістину Воскрес Христос!

Божою милістю смиренний

+ Євхим

Митрополит Ізюмський і Куп'янський
ПАСХА ХРИСТОВА,
м. Ізюм,
2021 рік

*Христос воскрес днесь, людие,
радуйтесь и торжествуйте светло:
прииде Свет, прииде Христос,
прииде Благодать, прииде Истина,
прииде всем Жизнь и Воскресение.*

(Свт Андрей Критский,
Канон Пасхи, песнь 7)

Христос Воскресе, возлюбленные братья и сестры!

Милостью Божией наступил наш самый главный день — праздников Праздник и Торжество торжеств — Пасха Господня.

После ужаса и страданий Великой Пятницы, после этой величайшей трагедии в истории человечества, когда творение решилось восстать против своего Творца, когда оно стало немилосердным палачом самой Божественной Любви и Истины, когда зависть, клевета и обман посмеялись над распятым Христом, когда небо и земля сотряслись от тяжести содеянного родом людским, когда тьма спустилась на Землю, — в это самое напряженное мгновение воссиял всей Вселенной свет Пасхи — перехода Христа Спасителя из смерти в жизнь, из гробовой темноты в светлость вечного Дня.

Воскресший Господь разорвал дьявольские оковы греха и смерти, которыми человечество (а с ним — и вся природа) были скованы со времен падения Адама. Настал День нашей свободы и радости! Воскресением Христовым все исполнилось силой вечной жизни. Возрадуемся же и возвеселимся, дорогие, нашему спасению!

Святой апостол Павел, проповедуя эту благую весть, ликуя вопрошает: «Смерть! где твое жало? ад! где твоя победа?» (1 Кор. 15:55). Их больше нет! Жало смерти сломлено, ад опустошен, а обреченные души праведников освобождены.

Воскресение Христово является залогом и обещанием воскресения и всех нас. Ведь Пасха Христова — это не просто красивое церковное торжество и завершение длительного подвига Великого поста. Это не просто счастливый финал земного пути нашего Господа.

Пасха — это Его Завет с нами. Обещание, что смерть, так пугающая каждого человека, уже не является концом. Пасха — это открытие тайны, что Божий замысел о нас в том, чтобы мы стали Его святым народом людей бессмертных. Что однажды этот замысел будет воплощен. Что наш жизненный путь — это дорога в радость бытия с Богом. Пасха — это счастливый исход для всех нас.

Возлюбленные мои! Господь наш Иисус Христос по Воскресении явился своим ученикам, которые, убоившись гонений, разбежались. Он собрал их снова, укрепил их веру, послал их на проповедь Своего Воскресения.

Спаситель и сегодня, среди всех наших страхов и потрясений, как и тогда, собирает нас вокруг Себя и говорит: «Мужайтесь! Я победил мир!» (Ин. 16:33)

Мир без Христа — это мир, опутанный греховной паутиной, вязкой тьмой страстей, это ледяной мрак одиночества.

Мир с Воскресшим Христом — это мир вечного света, духовной радости, единства спасенного человечества в Господе.

От Него, Света жизни, да примем и мы свет, чтобы светить миру по слову Господнему: «Так да светит свет ваш пред людьми, чтобы они видели ваши добрые дела и прославляли Отца вашего Небесного» (Мф 5:16).

Только бы нам очиститься, чтобы сиять, подобно чистым алмазам, Его сиянием! Только бы нам исправиться, чтобы не исказить своими изломами Его превечный свет!

Увидев и испытав славу Христа Воскресшего, уже невозможно удерживать ее в себе. В мире не найдется силы, способной удержать эту славу.

И каждый день за веком век эта Благая весть пробивается сквозь все наслоения цивилизации, прорастая от сердца к сердцу, принося новые обильные плоды веры, надежды и любви.

Образ Воскресшего Спасителя непременно побуждает нас задуматься над тем, проявила ли себя победа Христа в нашей личной жизни? Воскрес ли Христос в нашей душе, и воскресли ли мы с Ним в своем сердце? Мы часто жалуемся на несовершенство окружающего нас мира. Но изменение этого мира к лучшему не может произойти раньше, чем мы сами попытаемся сделать его лучше, начав с самих себя.

Благая весть о нашем спасении состоит не в том, чтобы чудесным образом переместить всех нас в уютное и безопасное место на Небесах, далекое от адского огня. А в том, чтобы, покайся, изменившись, мы стали бы полноценными гражданами Неба уже здесь — на Земле, истинными братьями и сестрами во Христе, закваской новой в этом мире, способной его преобразить.

В древнехристианском послании святого мученика Иустина Философа говорится: «что в теле душа, то в мире христиане»

Каждый из нас является «живым камнем» в здании Церкви Христовой, задача которой быть в этом мире, чтобы и сам этот мир продолжал быть.

И все мы призваны занять свое место в стене этого здания, чтобы оно, скрепленное единой нашей верой и божественной благодатью стояло прочно, крепко.

Чего еще ждет от нас Спаситель Христос? Святой апостол Павел заповедует христианским общинам: «жить тихо, делать свое дело и работать своими руками» (1 Сол. 4:11).

Будем же светом там, где нужен свет Христов! Будем добрым лекарством там, где есть боль и страдание, будем опорой там, где пребывают в страхе и смятении, будем теплом сердечным там, где стынут от холода отчуждения заблудшие души, где ближние наши нуждаются в любви и утешении.

Дорогие мои! Наш благой и человеколюбивый Бог, Который есть «свет, паче всякаго света; и радость, паче всякой радости», по бесконечной милости и неизреченной благодати Своей не презрел нас, не забыл нас, не оставил нас! Он с нами во все дни до скончания века.

Да дарует же нам Господь в трезвении сердца пройти все поприще настоящей жизни, ожидая встречи Божественного Сына Его и Бога нашего — Иисуса Христа. Да найдет Он нас не лежащими и спящими, но бодрствующими в исполнении заповедей Его. И так да войдем в радость Его, где празднующих глас непрестанный, и невыразимое наслаждение созерцающих несказанную красоту лица Его. Аминь!

Христос Воскресе! Воистину Воскресе Христос!

Божией милостью смиренный

+ Епископ

Митрополит Изюмский и Купянский

ПАСХА ХРИСТОВА,

г. Изюм,

2021 год

Кувуклія — каплиця в храмі Воскресіння Христового, зведена над печерою Гробу Господнього.

Тут міститься плита, що позначає місце поховання Ісуса Христа. Щорічно з IV століття в Велику Суботу у каплиці сходить Благодатний вогонь.

Кувуклія — часовня в храме Воскресения Христова, возведенная над пещерой Гроба Господня.

Здесь находится плита, которая отмечает место погребения Иисуса Христа. Ежегодно с IV века в Великую Субботу в часовне сходит Благодатный огонь.

